

32002L0039

5.7.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 176/21

DYREKTYWA 2002/39/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 10 czerwca 2002 r.
zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2, art. 55 i 95,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rezolucji z dnia 7 lutego 1994 r. w sprawie rozwoju usług pocztowych ⁽⁵⁾ Wspólnoty, Rada określiła, jako jeden z głównych celów pocztowej polityki Wspólnoty, pogodzenie dążenia do stopniowej, kontrolowanej liberalizacji rynku pocztowego z trwałą gwarancją świadczenia usługi powszechnej.
- (2) Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług ⁽⁶⁾ ustanowiła regulacyjne ramy dla sektora pocztowego na poziomie Wspólnoty, w tym środki gwarantujące powszechną usługę pocztową, jak i wyznaczenie maksymalnych granic dla usług pocztowych, które Państwa Członkowskie mogą zastrzec dla swojego(-ich) operatora(-ów) świadczącego(-ych) usługi powszechne z zamiarem utrzymania powszechnej usługi pocztowej, oraz plan działań prowadzących do podjęcia decyzji o dalszym otwarciu rynku na konkurencję w celu stworzenia jednolitego rynku usług pocztowych.
- (3) Art. 16 Traktatu podkreśla miejsce zajmowane przez usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym we wspólnych wartościach Unii, oraz w ich roli we wspieraniu spójności społecznej i terytorialnej. Zadaniem państwa

jest zadbać o to, by takie usługi działały w oparciu o zasady i warunki, które pozwolą im spełniać ich funkcje.

- (4) Rezolucje Parlamentu Europejskiego z dnia 14 stycznia 1999 r. ⁽⁷⁾ i dnia 18 lutego 2000 r. ⁽⁸⁾ w sprawie europejskich usług pocztowych podkreślają społeczną i gospodarczą wagę usług pocztowych i potrzebę utrzymania wysokiej jakości usługi powszechnej.
- (5) Środki stosowane w tej dziedzinie powinny być tak skierowane, by społeczne zadania Wspólnoty zgodnie z art. 2 Traktatu, czyli utrzymanie wysokiego poziomu zatrudnienia i ochrony socjalnej, też zostały osiągnięte jako cele.
- (6) Wiejska sieć pocztowa między innymi w górach i regionach wspiarskich gra podstawową rolę w procesie włączania działalności gospodarczej do narodowej/globalnej gospodarki i w zachowywaniu spójności pod względem społecznym i pod względem zatrudnienia w wiejskich, górskich i wspiarskich regionach. Ponadto, wiejskie urzędy pocztowe w górskich i wspiarskich regionach mogą zapewnić podstawową sieć infrastruktury umożliwiającej powszechny dostęp do nowych technologii telekomunikacyjnych.
- (7) Rada Europejska, podczas sesji w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r., określiła, jako wnioski Prezydencji dwie decyzje dotyczące usług pocztowych, według których zwrócono się do Komisji, Rady i Państw Członkowskich o podjęcie działań zgodnych z ich odpowiednimi kompetencjami. Działaniami, o podjęcie, których zwrócono się, są: po pierwsze, określenie do końca roku 2000 strategii usunięcia barier w usługach pocztowych, a po drugie, przyspieszenie liberalizacji w dziedzinie usług pocztowych, utrzymując ustanowiony cel, jakim jest osiągnięcie w pełni sprawnego rynku takich usług.
- (8) W Lizbonie Rada Europejska uznała również za podstawowe, by w ramach rynku wewnętrznego i gospodarki prowadzonej w oparciu o wiedzę, w pełni uwzględnić przepisy Traktatu odnoszące się do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym i do przedsiębiorstw, którym powierza się świadczenie takich usług.
- (9) Komisja dokonała szczegółowego przeglądu sektora pocztowego Wspólnoty, w tym zamawianych badań na temat gospodarczego, społecznego i technologicznego rozwoju w tym sektorze, oraz szeroko konsultowała się z zainteresowanymi stronami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 E z 28.11.2000, str. 220 oraz Dz.U. C 180 E z 26.6.2001, str. 291.

⁽²⁾ Dz.U. C 116 z 20.4.2001, str. 99.

⁽³⁾ Dz.U. C 144 z 16.5.2001, str. 20.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2000 r. (Dz.U. C 232 z 17.8.2001, str. 287), wspólne stanowisko Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. (Dz.U. C 110 E z 7.5.2002, str. 37) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 7 maja 2002 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 48 z 16.2.1994, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 15 z 21.1.1998, str. 14.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 104 z 14.4.1999, str. 134.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 339 z 29.11.2000, str. 297.

- (10) Pocztywowy sektor Wspólnoty wymaga nowoczesnych ram regulacyjnych, co w szczególności ma na celu wzmocnienie rynku wewnętrznego na usługi pocztowe. Zwiększona konkurencyjność powinna umożliwić sektorowi pocztowemu integrację z alternatywnymi metodami komunikacji i pozwolić, by jakość usług oferowanych dla coraz bardziej wymagających odbiorców rosła.
- (11) Podstawowy cel w postaci ochrony trwałego świadczenia usługi powszechnej spełniającej normy jakości określone przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3 dyrektywy 97/67/WE na zasadach zgodnych w całej Wspólnocie, może być osiągnięty, jeśli w tej dziedzinie utrzyma się możliwość zastrzegania usług, i równocześnie warunki wysokiej wydajności zapewnionej przez odpowiedni stopień swobody świadczenia usług.
- (12) Wzrost popytu w obrębie całego sektora pocztowego, przewidywany średnioterminowo, mógłby pomóc w wyrównaniu ewentualnej utraty udziału w rynku, jaką operatorzy świadczący usługi powszechne poniosą w wyniku dalszego otwarcia rynku, a także w dodatkowy sposób chroniłby usługę powszechną.
- (13) Najważniejszymi czynnikami wywołującymi zmiany w zatrudnieniu w sektorze pocztowym są rozwój technologiczny i rynkowe wymogi rosnącej wydajności; z pozostałych czynników otwarcie rynku odgrywa mniej istotną rolę. Otwarcie rynku pomoże rozszerzyć ogólny rozmiar usług pocztowych i wszelkie redukcje poziomu zatrudnienia wśród operatorów świadczących usługi powszechne, wynikające z podjęcia środków w kierunku takiego otwarcia (lub w oczekiwaniu na ich podjęcie) będą wyrównane przez możliwy wzrost zatrudnienia, który pojawi się wśród prywatnych podmiotów gospodarczych i nowych uczestników rynku.
- (14) Należy sformułować na poziomie Wspólnoty harmonogram stopniowego i kontrolowanego otwarcia rynku listów na konkurencję, co pozostawi wszystkim operatorom świadczącym usługi powszechne wystarczająco dużo czasu na zastosowanie dalszych sposobów modernizacji i przeprowadzenie procesu restrukturyzacji wymaganego do zapewnienia ich długookresowej żywotności w nowych warunkach rynkowych. Odpowiedni okres jest potrzebny by umożliwić Państwom Członkowskim przystosowanie ich systemów regulacyjnych do bardziej otwartych warunków funkcjonowania. Jest zatem właściwe, by dalsze otwarcie rynku odbywało się małymi krokami, i składało się z etapów przejściowych realizujących znaczne, ale kontrolowane otwarcie rynku, po których nastąpi ich kontrola i na podstawie jej wyników wysunięta zostanie, jeśli będzie to właściwym rozwiązaniem, propozycja potwierdzająca rok 2009 jako datę zakończenia transformacji rynku wewnętrznego na usługi pocztowe, lub określająca właściwe, alternatywne posunięcie w tym kierunku w świetle uzyskanych wyników.
- (15) Należy zagwarantować, żeby dalsze fazy otwarcia rynku były zarówno istotne jak i możliwe do osiągnięcia w praktyce dla Państw Członkowskich, a także żeby podtrzymały ciągłość usługi powszechnej.
- (16) Ogólne obniżki do 100 gramów w roku 2003 i 50 gramów w roku 2006 limitu wagi usług, które mogą być zastrzeżone dla operatorów świadczących usługi powszechne, połączone z pełnym otwarciem na konkurencję poczty wychodzącej za granicę, z dopuszczalnymi wyjątkami w niezbędnym rozmiarze, aby zapewnić świadczenie usługi powszechnej, są przykładem stosunkowo prostych, kontrolowanych, niemniej jednak istotnych faz.
- (17) We Wspólnocie przesyłki zwykłej korespondencji ważące między 50 a 350 gramów przynoszą średnio 16 % ogólnych dochodów operatorów świadczących usługi powszechne, z czego 9 % dotyczy przesyłek zwykłej korespondencji ważących między 100 a 350 gramów, o ile przesyłki z korespondencją wychodzące za granicę i ważące poniżej 50-gramowego limitu wagi przynoszą średnio około dalszych 3 % ogólnych dochodów operatorów świadczących usługi powszechne.
- (18) Ograniczenia cen za usługi mogące być przedmiotem zastrzeżenia, odpowiednio trzykrotności w 2003 r. i dwuipółkrotności w 2006 r. taryfy publicznej za przesyłkę z korespondencją w pierwszym przedziale wagowym w kategorii najszybszego standardu, są właściwe w połączeniu z limitami wagowymi 100 i 50 gramów, gdy mają one zastosowanie.
- (19) „Direct mail” w większości Państw Członkowskich jest obecnie dynamicznym i rosnącym rynkiem, z perspektywami znacznego wzrostu, a w pozostałych Państwach Członkowskich występuje wyraźny potencjał wzrostu. „Direct mail” jest już w dużej mierze otwarte na konkurencję w sześciu Państwach Członkowskich. Poprawa elastyczności usługi i ich ceny, będące rezultatem konkurencji poprawią pozycję „direct mail” wobec środków alternatywnej komunikacji, co z kolei prawdopodobnie doprowadzi do pojawienia się nowych przesyłek pocztowych, jako dodatkowego efektu tego zjawiska oraz wzmocni pozycję przemysłu pocztowego jako całości. Jednakże w wymiarze koniecznym do zapewnienia świadczenia powszechnej usługi pocztowej, należy ustanowić, że „direct mail” może wciąż pozostać zastrzeżone do wymienionych wyżej limitów wagowych i cenowych.
- (20) Poczta wychodząca za granicę stanowi średnio 3 % ogólnych dochodów pocztowych. Otwarcie tej części rynku we wszystkich Państwach Członkowskich, z wyjątkami, których wymaga zapewnienie dostarczenia usługi powszechnej, pozwoliłoby różnym operatorom pocztowym zbierać, sortować i przewozić całą pocztę wychodzącą za granicę.
- (21) Otwarcie poczty przychodzącej z zagranicy na konkurencję pozwoliłoby na obejście 100-gramowych w 2003 r. i 50-gramowych w 2006 r. limitów wagowych poprzez przemieszczenie wysyłania części poczty krajowej w przesyłkach masowych, czego wyniki byłyby nie do przewidzenia. Określanie pochodzenia przesyłek z korespondencją mogłoby w praktyce stworzyć dodatkowe trudności. 100-gramowe i 50-gramowe limity wagowe na przesyłki zwykłej korespondencji przychodzącej z zagranicy i „direct

- mail”, tak jak na zwykłą korespondencję krajową są praktyczne, dopóki nie stwarzają one ryzyka obejścia ich albo w ten sposób, albo poprzez sztuczne podniesienie wagi pojedynczych przesyłek z korespondencją.
- (22) Wyznaczenie harmonogramu, skierowanego na podjęcie dalszych kroków do pełnego urzeczywistnienia wewnętrznego rynku usług pocztowych, jest ważne zarówno dla długoterminowej żywotności usługi powszechnej jak i dalszego rozwoju nowoczesnej i wydajnej poczty.
- (23) Należy w dalszym ciągu umożliwić Państwom Członkowskim zastrzeżenie niektórych usług pocztowych dla ich operatorów świadczących usługi powszechne. Takie rozwiązania umożliwią operatorom usług powszechnych zakończenie procesu przystosowywania ich działalności oraz personelu do warunków większej konkurencji bez naruszania ich równowagi finansowej i tym samym bez zagrożenia dla bezpieczeństwa usługi powszechnej.
- (24) Należy zarówno określić nowe limity wagowe i cenowe oraz typy usług, do których mogą mieć zastosowanie, jak i zapewnić możliwość przeprowadzenia kontroli oraz wydania w świetle rezultatów kontroli decyzji podtrzymującej 2009 r. jako datę pełnego urzeczywistnienia wewnętrznego rynku usług pocztowych, lub wskazującej właściwy krok alternatywny w tym kierunku w świetle uzyskanych wyników.
- (25) Środki przyjęte przez Państwo Członkowskie, w tym ustanowienie funduszu kompensacyjnego, lub każda zmiana w jego funkcjonowaniu, stosowaniu, lub dokonywaniu wypłat z niego, mogą obejmować pomoc przyznaną przez Państwo Członkowskie, lub z użyciem zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, który wymaga uprzedniego powiadomienia Komisji, zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (26) Idea wydawania koncesji konkurentom w dziedzinie usługi powszechnej może być połączona z wprowadzeniem wymogów zobowiązujących właścicieli takich koncesji do wkładu w dostarczanie usługi powszechnej.
- (27) Dyrektywa 97/67/WE ustanowiła, że Państwa Członkowskie mają wyznaczyć jeden lub więcej krajowych organów regulacyjnych dla sektora pocztowego, które są prawnie oddzielne i funkcjonalnie niezależne od operatorów pocztowych. Z punktu widzenia dynamiki europejskich rynków pocztowych, ważna rola krajowych organów regulacyjnych powinna być potwierdzona i wzmocniona, w szczególności przy wzięciu pod uwagę zadania ochrony przestrzegania zastrzeżenia usług, za wyjątkiem Państw Członkowskich, w których nie dokonano zastrzeżenia usług. Art. 9 dyrektywy 97/67/WE pozwala Państwom Członkowskim wyjść poza jej cele.
- (28) Krajowe organy regulacyjne mogą połączyć wprowadzenie koncesji z wymogami, by odbiorcy usług mieli do dyspozycji przejrzyste, proste i niekosztowne procedury w celu składania reklamacji, niezależnie od tego czy dotyczą one usług świadczonych przez operatorów świadczących usługi powszechne, czy usług świadczonych przez operatorów posiadających zezwolenia, w tym posiadaczy indywidualnych koncesji. Może okazać się właściwe, by takie procedury były do dyspozycji użytkowników wszystkich usług pocztowych, powszechnych i innych. Takie procedury powinny zawierać procedury służące do określenia odpowiedzialności w przypadku zaginięcia lub uszkodzenia przesyłanych przesyłek.
- (29) Operatorzy świadczący usługi powszechne zwykle oferują usługi, na przykład dla przedsiębiorstw, firm zbierających pocztę dla różnych klientów oraz dla podmiotów wysyłających przesyłki masowe, pozwalając na wysyłkę poczty z różnych miejsc i na różnych warunkach w porównaniu ze standardowymi usługami listowymi. W ten sposób operatorzy świadczący usługi powszechne powinni stosować się do zasad przejrzystości i równości w traktowaniu podmiotów, zarówno między różnymi osobami trzecimi, jak i między osobami trzecimi a operatorami świadczącymi usługi powszechne dostarczającymi równoważne usługi. Takie usługi koniecznie powinny być również dostępne dla klientów prywatnych korzystających z poczty w podobnych warunkach, przy wzięciu pod uwagę potrzebę równości w traktowaniu podmiotów w dostarczaniu usług.
- (30) W celu powiadamiania Parlamentu Europejskiego i Rady o rozwoju wewnętrznego rynku usług pocztowych, Komisja powinna regularnie przedkładać tym instytucjom sprawozdania w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy.
- (31) Należy przesunąć na dzień 31 grudnia 2008 r. datę wygaśnięcia dyrektywy 97/67/WE. Data ta nie ma wpływu na procedury zezwoleń, ustanowione w Państwach Członkowskich na podstawie dyrektywy 97/67/WE.
- (32) W związku z powyższym dyrektywa 97/67/WE powinna zostać zmieniona.
- (33) Niniejsza dyrektywa nie narusza stosowania zawartych w Traktacie zasad konkurencji i swobody świadczenia usług, jak wyjaśnia się szczegółowo w Obwieszczeniu wydanym przez Komisję w sprawie stosowania zasad konkurencji w sektorze pocztowym i oszacowania pewnych środków państwowych odnoszących się do usług pocztowych⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 97/67/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. W zakresie koniecznym do utrzymywania usług powszechnych, Państwa Członkowskie mogą w dalszym ciągu zastrzegać usługi dla operatora(-ów) świadczącego(-ych) usługi powszechne. Usługi te są ograniczone do przyjmowania, sortowania, przemieszczania i doręczania krajowej korespondencji, jak i korespondencji przychodzącej z zagranicy, zarówno za pomocą usługi przyspieszonego doręczenia, jak i zwykłej, w ramach obu następujących limitów wagowych

⁽¹⁾ Dz.U. C 39 z 6.2.1998, str. 2.

i cenowych. Limit wagowy wynosi 100 gramów od dnia 1 stycznia 2003 r. i 50 gramów od dnia 1 stycznia 2006 r. Te limity wagowe nie mają zastosowania od dnia 1 stycznia 2003 r. jeśli cena jest wyższa lub równa trzykrotności publicznej opłaty za przesyłkę z korespondencją w pierwszym przedziale wagowym najszybszej kategorii, i od dnia 1 stycznia 2006 r., jeśli cena jest wyższa lub równa dwuipółkrotności tej opłaty.

W przypadku usług pocztowych podlegających zwolnieniu z opłaty dla osób niewidomych i niedowidzących, można dopuścić wyjątki w ograniczeniach wagowych i cenowych.

W zakresie koniecznym do zapewnienia świadczenia usług powszechnych, »direct mail« może nadal być zastrzeżone w ramach tych samych limitów wagowych i cenowych.

W zakresie koniecznym do zapewnienia świadczenia usług powszechnych, na przykład, gdy niektóre sektory działalności pocztowej są już zliberalizowane lub z uwagi na specyficzne cechy typowe dla usług pocztowych w Państwie Członkowskim, poczta wychodząca za granicę może być w dalszym ciągu zastrzeżona w obrębie tych samych wagowych i cenowych limitów.

2. Wymiana dokumentów nie może być zastrzeżona.

3. Komisja zakończy przysłane badania, które oszacują, w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego wpływ, jaki wywrze na usługi powszechne pełne zakończenie transformacji pocztowego rynku wewnętrznego w 2009 r. W oparciu o wnioski wynikające z badań, Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2006 r. sprawozdanie wraz z propozycją potwierdzającą, stosownie do potrzeb, datę 2009 r. jako termin pełnego zakończenia transformacji pocztowego rynku wewnętrznego lub określającą inne kroki wynikające z wniosków z przeprowadzonych badań”.

2. W art. 12 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— w każdym przypadku, gdy operatorzy świadczący usługi powszechne stosują taryfy specjalne, na przykład na usługi dla podmiotów gospodarczych, podmiotów wysyłających przesyłki masowe, lub firm zbierających pocztę od innych klientów, będą stosować zasady przejrzystości i równości w traktowaniu podmiotów w odniesieniu zarówno do taryf jak i do związanych z nimi warunków. W taryfach uwzględnia się nieponiesione koszty, w porównaniu do ceny zwykłej usługi pokrywającej pełen zakres oferowanych świadczeń, jak przyjmowanie, przemieszczanie, sortowanie i doręczanie pojedynczych przesyłek pocztowych, a także, wraz z towarzyszącymi im warunkami, stosuje się jednakowo zarówno między różnymi osobami trzecimi, jak i między nimi, a operatorami świadczącymi usługi powszechne dostarczającymi równoważne usługi. Wszelkie takie taryfy zostaną także udostępnione klientom prywatnym, którzy korzystają z usług na podobnych warunkach,

— subsydiowanie krzyżowe powszechnych usług pocztowych poza sektorem zastrzeżonym, z dochodów z usług w zastrzeżonym sektorze jest zakazane, z wyjątkiem przypadków, gdy ma to miejsce w rozmiarze, co, do którego wykazano, że jest to ściśle konieczne do wypełnienia zobowiązań charakterystycznych dla pocztowych

usług powszechnychnałożonych w obszarze konkurencji. Z wyjątkiem Państw Członkowskich, gdzie nie ma zastrzeżonych usług, krajowe organy regulacyjne przyjmą w tym celu środki, o których powiadomią Komisję”.

3. W art. 19 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Państwa Członkowskie zapewnią przejrzyste, proste i niekosztowne procedury, które zostaną sporządzone w celu postępowania z reklamacjami użytkowników, w szczególności w przypadkach dotyczących zaginięcia, kradzieży, uszkodzenia lub braku zgodności z normami jakości usługi (w tym procedury określające odpowiedzialność w sprawach, w których występuje więcej niż jeden operator).

Państwa Członkowskie mogą postanowić, że zasada ta jest również stosowana do osób korzystających z usługi, która jest:

- poza zakresem usług powszechnych określonych w art. 3, oraz
- w zakresie usług powszechnych określonych w art. 3, ale które nie są świadczone przez operatora świadczącego usługi powszechne.

Państwa Członkowskie podejmą działania w celu zapewnienia, że procedury określone w akapicie pierwszym umożliwią rozstrzygnięcie sporów w sposób sprawiedliwy i szybki, wraz z ustanowieniem tam, gdzie uznano to za właściwe, systemu zwrotu kosztów i/lub rekompensaty”.

4. W art. 22 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Szczególne zadanie krajowych organów regulacyjnych polega na zapewnieniu zgodności z obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy i, gdzie sytuacja tego wymaga, na uchwalaniu szczególnych procedur i instrumentów kontroli zapewniających przestrzeganie zastrzeżonych usług. Można im także powierzyć odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z regulami konkurencji w sektorze pocztowym”.

5. Art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Z zastrzeżeniem art. 7 ust. 3, co dwa lata, nie później niż do dnia 31 grudnia 2004 r., Komisja przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy, łącznie z odpowiednimi informacjami o rozwoju sektora, szczególnie aspektów gospodarczych, społecznych, związanych z zatrudnieniem i technologią, a także jakością usług. Do sprawozdania będą dołączone, gdzie sytuacja tego wymaga, wnioski dla Parlamentu Europejskiego i Rady”.

6. Art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Przepisy niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem art. 26, tracą moc z dniem 31 grudnia 2008 r. chyba że zostanie inaczej postanowione zgodnie z art. 7 ust. 3. Data ta nie pozostaje w sprzeczności z procedurami zezwoleń, opisanymi w art. 9”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie nie później niż do dnia 31 grudnia 2002 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 10 czerwca 2002 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego*

P. COX
Przewodniczący

W imieniu Rady

J. PIQUÉ I CAMPS
Przewodniczący